

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w dniu 10 lutego 2005 r. przez pierwszą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego;
- 2) obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	CORUS UK Limited
Wspólnotowy znak towarowy, którego dotyczy zgłoszenie	Słowny znak towarowy „GALVALLOY” -zgłoszenie n° 796 557, dokonane dla towarów z klasy 6 (arkusze i blachy stalowe, etc.)
Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu dotyczącym sprzeciwu	Skarżąca
Znak towarowy lub oznaczenie, na które się powołano:	Krajowy znak towarowy „GALVALLIA” dotyczący towarów z klasy 6 (arkusze i blachy stalowe, etc.)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odmowa rejestracji
Decyzja Izby Odwoławczej:	Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów
Podniesione zarzuty:	Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1 do 36

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2005 r. przez Viviane Le Maire przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-191/05)

(2005/C 182/77)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 10 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Viviane Le Marie, zamieszkałej w

Evere (Belgia), reprezentowanej przez adwokatów Gillesa Bounéou i Frédérica Frabettiego, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- 1) uchylenie dorozumianej decyzji z dnia 5 września 2004 r., mocą której Komisja odmówiła przyznania skarżącej diety dziennej od dnia rozpoczęcia przez nią służby;
- 2) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszym postępowaniu sprzeciwia się odmowie organu powołującego przyznania jej diety dziennej przewidzianej w art. 10 załącznika VII do regulaminu pracowniczego. Z załączonych do skargi dokumentów wynika, że odmowa uzasadniona została faktem upływu 120-dniowego terminu, o którym mowa w ust. 2 lit. a) tego przepisu.

W uzasadnieniu swoich żądań skarżąca wskazuje na:

- naruszenie art. 10 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu sprzed dnia 1 maja 2004 r. oraz w brzmieniu obowiązującym po tej dacie, polegające na sformułowaniu wobec niej przez właściwe organy wymogów, które nie były przewidziane tym przepisem;
- naruszenie zasady dobrej administracji, naruszenie zakazu arbitralnego postępowania oraz nadużycie władzy, polegające na zażądaniu od skarżącej przedstawienia dowodu najmu domu;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia aktów;
- naruszenie zasad równego traktowania i niedyskryminacji;
- naruszenie obowiązku dochowania staranności.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2005 r. przez Mebrom NV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-198/05)

(2005/C 182/78)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 13 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Mebrom NV, z siedzibą w Nieme-Ertvelde (Belgia), reprezentowanej przez adwokatów C. Mereu i K. Van Maldegem, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Mebrom NV wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- nakazanie, aby Komisja Europejska zapłaciła skarżącej kwotę, o którą skarżąca wnosi w niniejszej skardze z powodu szkody, jaką poniosła, ponieważ pozwana nie ustanowiła systemu pozwalającego skarżącej na przywóz bromku metylu w styczniu i lutym 2005 r. lub jakkolwiek inną kwotę, która zostanie ustalona przez skarżącą w ciągu niniejszego postępowania lub przez Sąd na zasadzie ex aequo et bono;
- ewentualnie, o orzeczenie w sprawie środków tymczasowych, aby Komisja Europejska naprawiła wyrządzoną szkodę i nakazanie stronom, aby przedstawiły one Sądowi w rozsądnym terminie od momentu wydania tego orzeczenia uzgodnioną przez nie wspólnie propozycję wysokości odszkodowania, a w braku takiego uzgodnienia, aby w tym samym terminie przedstawiły Sądowi własne propozycje wraz dokładnymi obliczeniami;
- nakazanie Komisji Europejskiej, aby zapłaciła skarżącą odsetki od kwoty odszkodowania w wysokości 8 % rocznie;
- nakazanie Komisji Europejskiej, aby zapłaciła odsetki w wysokości 8 % lub w innej, ustalonej przez Sąd wysokości, obliczonej od kwoty pozostałej do zapłacenia od momentu wydania orzeczenia przez Sąd do momentu zapłaty; oraz
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący przywozi bromek metylu (MBr) do UE. Bromek metylu jest substancją regulowaną w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2037/2000 z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽¹⁾. Skarżąca twierdzi, że z tego powodu może przywozić bromek metylu jedynie po uzyskaniu pozwolenia na przywóz i w ramach kontyngentu przywozowego przydzielanego corocznie przez pozwaną na okres 12 miesięcy.

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o odszkodowanie za szkodę, którą miałyby ponieść w bezpośrednim związku z okolicznością, że pozwana niezgodnie z prawem nie ustanowiła systemu, którego dotyczy art. 6 i art. 7 rozporządzenia nr 2037/2000 i który pozwalałby skarżącej na uzyskanie pozwolenia i kontyngentu na przywóz bromku metylu do Unii Europejskiej w styczniu i lutym 2005 r.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła art. 6 i art. 7 rozporządzenia 2037/2005, które zobowiązuje Komisję do udzielania pozwoleń i przydziału kontyngentów na przywóz bromku metylu do UE na każdy 12-

miesięczny okres od 31 grudnia 1999 r. Skarżąca ponadto wskazuje na naruszenie zasad dobrej administracji i obowiązku staranności, które zobowiązują Komisję do starannego, bezstronnego i terminowego działania oraz na naruszenie zasad pewności prawnej i uzasadnionych oczekiwań.

Skarżąca twierdzi, że szkoda poniesiona przez nią z powodu niezgodnego z prawem zachowania pozwanej polega na utracie korzyści, które skarżąca uzyskałaby z przywozu i następnie sprzedaży bromku metylu w ciągu tych dwóch miesięcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2005 r. przez Nalocebar — Consultores e Serviços Lda. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-210/05)

(2005/C 182/79)

(Język, w którym została sporządzona skarga: angielski)

W dniu 19 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Nalocebar — Consultores e Serviços Lda. z siedzibą w Funchal (Madera), reprezentowanej przez prawników G. Pasquarellę i R. M. Pasquarellę, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą była Limiñana y Botella, S. L. z siedzibą w Monforte del Cid, Alicante (Hiszpania).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 marca 2005 r. w sprawie nr R 646/2004-1 poprzez uwzględnienie zgłoszenia słownego znaku towarowego dokonanego w dniu 12 lipca 2000 r. przez skarżących i opublikowanego w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych nr 103/01 z 03.12.01;
- zasądzenie regulaminowych kosztów.